

entrevista amb...

IGERARD BÀRCIA, MINISTRE D'ORDENAMENT TERRITORIAL

“La modificació de la Llei del sòl estarà enllestida aquest estiu”

Tot just fa un mes que està al capdavant de la cartera d'Ordenament Territorial. Gerard Bàrcia parla de les diferents modificacions que cal fer a la Llei del sòl i de la necessitat de fer que els plans d'urbanisme siguin eines més flexibles. Reconeix el problema de finançament de l'Estat, però indica que cal continuar amb projectes com ara la desviació de la Massana. El ministre parla del vial de Sant Julià i deixa entreveure la dificultat de modificar el projecte ja endegat.

S. MORAL
ANDORRA LA VELLA

¿Com ha estat aquest primer mes com a ministre? No deu ser fàcil dirigir un ministeri que depèn molt de la inversió, considerant a més que, a causa de la inexistència pressupostària, les inversions s'han de fer amb comptagotes.

La situació política és la que és, i quan vaig venir ja la coneixia. Se'm va fer un encàrrec polític que vaig acceptar i a partir d'aquí intento fer-ho tan bé com puc amb els mitjans que tinc, ja que no tenim pressupost i hem de funcionar amb dotzenes part a partir del pressupost de d'any passat i amb inversió feta amb crèdits extraordinaris o plurianuals.

¿Quina serà la manera que tindrà de dirigir la cartera d'Ordenament Territorial?

Ho fem per prioritats. Ens fixem prioritats, sempre partint de la base que estan en el pressupost 2010, i les anem executant mitjançant crèdits extraordinaris; poca cosa més podem fer. Tot i això, tots els crèdits que s'ha demanat estaran subvencionats amb recursos propis del Govern.

¿L'ha sorprès l'estat en què es troba l'administració ara que està a l'executiu?

Quan vénem de la política –jo venia d'un comú i treballava en el partit–, ja saps el que hi ha i on anava.

Ha parlat de prioritats. ¿Quines es marca per a aquest any?

Tenim les que ja vénen fixades per governs anteriors, i aquestes no es poden moure. S'està treballant en les fases dos, tres i quatre del túnel dels Dos Valires. La dos és el vial de

TATI MASIA

“El que és important no és com es paga l'obra, sinó trobar recursos per a l'Estat”

“Per pressupost serà difícil enllestir aquest mandat la desviació de la Massana”

“Es comença a notar els retards en les obres del túnel dels Dos Valires”

la Massana, la tres és la banda d'Encamp i la quatre són els acabats, que fa uns dies vam ad-

judicar per valor de més de 19 milions d'euros.

S'està treballant en la desviació de Sant Julià de Lòria, que està en les fases tres i quatre, i aquesta setmana vinent es començarà a perforar el túnel.

Pel que fa a les obres que seran o haurien de ser prioritàries per al nostre Govern, n'hi ha una colla que ja estan començades: tenim la rotonda de la Tobira, l'entrada de Canillo i l'obra de l'entrada de Soldeu en direcció a França. També hi ha els treballs a la sortida d'Escaldes en direcció cap a la Massana, on s'està fent una rotonda. Hi ha un vial que va de l'antic cementiri d'Escaldes fins a l'encreuament del centre hospitalari, que també està en fase d'adjudicació, i poca cosa més.

Quant a obres passades i tramitades per crèdits extraordina-

ris, tenim la connexió de la desviació d'Encamp amb el poble a l'alçada de l'antic telecabina. Hi ha també un eixamplament a la Massana, a la zona de la Farga Rossell.

Potser no li pertoca decidir això, ¿però per quina fórmula de finançament aposta?

És una qüestió que tira més cap a Finances, però els crèdits que estem entrant ara són crèdits que financem amb recursos propis i no suposen cap mena d'endeutament suplementari a l'Estat.

¿Els peatges a l'ombra continuem sent una possibilitat?

L'afer dels peatges a l'ombra és complex i delicat, i més ara, en la situació en què està l'Estat, i quan dic Estat em refereixo al Govern i als comuns. Potser cal

remarcar que l'important no seria com es paga l'obra sinó trobar recursos i finançament per a l'Estat.

¿Quin futur li agradaria donar al Pla d'infraestructures viàries?

Una vegada més, va estretament lligat amb el que dèiem fa un moment. Les obres que estan començades i part de les licitades formen part d'aquest pla viari. El futur del pla dependrà de quins recursos i de quin finançament tinguem per tirar-lo endavant.

¿Potser és un projecte massa ambiciós per a un país tan petit?

Sempre que es fa un projecte d'aquestes característiques es fa de manera ambiciosa. Bé, aquest pla viari té quasi totes les reserves de sòl per dur-lo a terme al cent per cent; ara bé, hi ha sectors que penso que segurament no es duran mai a terme, primer per una qüestió de necessitat i prioritat i segon per una qüestió de costos. Com per exemple el túnel del Solà o el que uneix Canillo amb Ordino.

Entrant en projectes més concrets, el ministre Alay va dir, quan tenia en cartera l'ordenament del territori, que aquest any es començaria a treballar en la desviació de la Massana. ¿Com està el projecte?

S'ha dut a tràmit parlamentari un tros d'aquesta desviació, que és la part de la Farga Rossell, i hi ha quatre fases més. És una zona força turística on a l'hivern passen molts cotxes, i si els cotxes que volen anar a Ordino no haguessin de passar per la Massana seria una gran cosa. Estem pendants dels projectes i ja veurem quina tramitació podem fer d'aquesta desviació.

¿Serà possible tenir-la enllestida a finals d'aquest mandat?

Difícilment estaran enllestits els quatre trams de la desviació de la Massana. Crec que serà més difícil per una qüestió de pressupost que no per un problema de mitjans tècnics. Aquests quatre trams són costosos i en aquest mandat se'n podrà fer un o dos. Són molts diners perquè hi ha viaductes costosos.

Pel que fa al túnel dels Dos Valires, tot indica que l'obra no complirà els terminis establerts...

Sí, el retard ja es comença a notar, i justament treballem pendent que la Batllia entri uns peritatges per donar llum verda que s'entri a treballar a la zona de l'accident. L'obra s'està endarrerint perquè manquen aquests informes i no sabem quan estaran.

Canviant de parròquia, ¿l'executiu ha decidit si farà canvis a la desviació de Sant Julià o, al contrari, no hi haurà modificacions?

La desviació de Sant Julià està pendent d'uns informes i s'hi està treballant. Però val a dir que canviar les coses quan estan adjudicades, aprovades i afectades d'utilitat pública és difícil. A la vida no hi ha res d'impossible; ara bé, és difícil.

Trobo que allà hi ha diferents projectes i a partir d'aquí hi ha dos solucions: o es continua el projecte o es recondiciona i s'estudia per tramitar-ne un altre. Ara, aquesta tramitació és molt complexa.

Entenc, per les seves paraules, que el projecte continuarà com està...

Entengui per les meves paraules que s'està mirant totes les possibilitats, però que fer retrocedir una obra començada, adjudicada i afectada, amb el que això comporta per als privats i per als públics, no és fàcil.

Tinc entès que ja ha mantingut reunions amb els set comuns. ¿Quina impressió n'ha tret?

He fet el torn dels set comuns; vaig acabar el dia 29 d'abril amb Sant Julià de Lòria. La tònica general ha estat bona: he trobat un diàleg franc i obert amb tots set comuns. Una altra cosa és

“Vull pensar que la macrofusió del grup Heracles serà profitosa per a l'obra pública, amb millors preus”

Ara fa uns dies va sortir publicat en un rotatiu que les empreses més fortes del país del sector de la construcció es fusionaven. ¿El preocupa aquesta operació?

Divendres van venir a presentar-se els responsables d'aquesta macrofusió. La situació que passa el món de l'obra pública és difícil, és convulsa, i des d'un punt de vista purament empresarial es pot entendre que les empreses es fusionin per buscar sinergies i rebaixar costos. Una altra cosa seria que, un cop fusionades, aquestes empreses tinguessin una incidència negativa en l'obra pública i que poguessin arribar a condicionar una part àmplia del mercat. Jo vull pensar que no serà així i que aquesta fusió serà profitosa per al país en general, donat que

aconseguint sinergies podran disminuir costos, i per tant l'administració pública es podrà beneficiar de millors preus.

¿I no el preocupa que es converteixi en un monopoli, o si més no en una lluita desigual amb la resta d'empreses?

En una economia de mercat és difícil de controlar. Però per més que s'hagi anomenat macrofusió, si no recordo malament, en els moments bons de l'obra pública haurien tingut una quota de mercat, units, d'una mica més del 40 per cent; per tant, no arriben ni a la meitat. Hi insisteixo, vull pensar que serà profitós per a aquestes empreses, però també per a l'obra pública en general ja que hi haurà preus més competitius.

que després es pugui discutir de qui és cada competència; però bé, partint d'aquest principi cal dir que hi ha una col·laboració excel·lent.

En termes més legislatius, els comuns han començat a mobilitzar-se per modificar diverses lleis. Una d'aquestes, la Llei del sòl, toca de ple la seva cartera...

Des del dia que vaig ser nomenat ministre he dit que la Llei de sòl necessita una modifica-

ció. Però he de ser més precís i aclarir que aquest text necessita una modificació pel que fa a la seva interpretació, en cap cas del seu esperit. El text compleix bé l'ordenació del territori i la funció social que tots els particulars tinguin accés a les seves propietats, i això ho ha de continuar fent.

Pel que fa a la interpretació, la Llei del sòl és millorable. Penso que hi ha un gran consens en tot el país per fer aquestes modificacions.

¿En què fallen aquestes interpretacions?

Fallen en diferents punts o en diferents apartats, però n'hi ha dos de substancials. El primer són les cessions, quin tipus de cessió s'ha de fer a cada zonificació, com s'ha de fer, a quin preu i a quin *tempo*. Això no tothom ho té clar, no tots els comuns ho apliquen de la mateixa manera, i per tant penso que hi ha d'haver una concreció. Un altre dels punts que fallen són els usos. Algunes vegades hi ha

interpretacions diferents i la llei deixa poc marge en tot això.

¿Quan li agradaria tenir enllestida la modificació d'aquest text?

Nosaltres, quan ens vam presentar a les eleccions generals, en el programa ja preveïem una lleugera modificació. Per tant, es tractaria de continuar en la mateixa línia però aprofundint en altres aspectes, gràcies en gran part als actors implicats, és a dir, els comuns.

¿Seria possible, doncs, tenir-la enllestida abans del final del mandat?

Jo penso que molt abans. Posant-nos d'acord en les modificacions durant la primavera, el text definitiu pot estar enllestit abans d'aquest estiu si tot va bé, cosa que no és fàcil quan hi intervenen tècnics i polítics.

Suposo que el gran motiu per modificar la Llei del sòl és l'aplicació dels plans d'urbanisme parroquials. ¿Han estat les queixes per la rigidesa dels POUP?

És bàsicament en aquest sentit que s'ha de modificar. La complexitat arriba a l'hora de posar en pràctica la Llei del sòl. S'ha de mirar que no sigui un text tan rígid, que sigui més amè, que no sigui tan lent i que tots els comuns tinguin un criteri unificat sobre la manera com s'ha d'aplicar.

Ja per acabar, hi ha sectors que pensen que vostè és ministre gràcies a les seves queixes dins el partit. No sé si ha tingut l'oportunitat de defensar-se...

No, jo penso que aquestes queixes no estan fonamentades. Al seu dia, quan em vaig presentar a les eleccions comunals, vaig dir que jo era home de partit i que estaria on el partit em demanés que estigués. Després de guanyar les eleccions, arribat el moment se'm va demanar que agafés aquest ministeri. Després d'una reflexió llarga i profunda, com no pot ser d'una altra manera, vaig acabar dient que sí. Per tant, jo i el cap de Govern tenim una relació fluïda i no he tingut mai la idea que això hagi vingut per aquesta necessitat de Jaume Bartumeu d'apagar focs dins el partit. Honestament, penso que no. ■